

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A II-A PENALĂ
DOSAR NR. 5585/2/2011(2249/2011)

ÎNCHEIERE

Camera de consiliu din data de 16 iunie 2011

Pe rol soluționarea propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică de luare a măsurii arestării preventive față de inculpatul T.V., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la omor calificat, faptă prevăzută și pedepsită de art. 25 raportat la art. 174, 175 lit. a, b și c din Codul penal.

La apelul nominal făcut în Camera de consiliu a răspuns inculpatul T.V. ,în stare de reținere și asistat de avocat din oficiu D. L. , în baza împuternicirii avocațiale aflată la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

S-a adus la cunoștința inculpatului motivul prezentării sale în fața judecătorului, fapta care formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a avea un apărător, precum și dreptul de a nu face nici o declarație, atrăgându-i-se atenția asupra faptului că tot ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa.

Inculpatul a precizat faptul că își menține declarația dată și nu are aspecte noi de declarat la acest moment, poziția acestuia fiind consemnată în scris și atașată la dosar.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, **Curtea** acordă cuvântul părților în dezbaterea propunerii de arestare preventivă a inculpatului T.V..

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită a se constata ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.143, 148 lit.b și f C.p.p. și în temeiul art.149¹ C.p.p. solicită a se dispune împotriva inculpatului T.V.măsura arestării preventive pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de astăzi, 16 iunie 2011 până la data de 14 iulie 2011.

Arată că inculpatul este cercetat în faza de urmărire penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de instigare la omor calificat, faptă prevăzută și pedepsită de art. 25 raportat la art. 174, 175 lit. a, b și c din Codul penal, victima fiind soția sa, iar mobilul faptei, comisă cu premeditare, constă într-un interes material, care este probat atât prin înscrisurile aflate la dosar cât și prin declarațiile martorilor și a celorlalte mijloace de probă. Este dovedit faptul că după săvârșirea infracțiunii, respectiv după săvârșirea faptei de către inculpatul P. E.V., inculpatul T.V., soț supraviețuitor al victimei, a procedat la ridicarea sumelor de bani din conturile utilizate anterior de victimă, în mod exclusiv, la eliberarea unor certificate de moștenitor care să-i permită ridicarea sumelor de bani. De asemenea, este probată și existența unor polițe de asigurare a căror contravaloare este ridicată. Totodată, este probată situația financiară dificilă a inculpatului înainte de uciderea soției sale. Pe fondul acestei situații dificile, inculpatul a hotărât uciderea soției sale. Modalitatea concretă pe care a ales-o și

care a fost pusă în executare a fost aceea ce a constat în contactarea coinalpatului P.E. V., fiul martorei P.J., inculpat care la data de 29 martie 2011 s-a prezentat la domiciliul inculpatului, în care se afla victima T.V., în calitate de lucrător la electrica și, profitând de neatenția victimei, a lovit-o pe aceasta cu un obiect contondent, un levier, și, ulterior, cu un cuțit găsit la fața locului. S-a constatat că decesul a fost provocat datorită acțiunii inculpatului P.. În urma efectuării urmăririi penale față de autorul imediat al faptei, s-a constatat că acesta a săvârșit fapta la instigarea inculpatului T.V., acesta din urmă fiind cel care avea interes direct, material, în special, să se comită infracțiunea. Din declarația inculpatului P, E, V, rezultă că, anterior datei de 29 martie 2011, inculpatul T, V, i-a făcut cunoscut, în mod direct, intenția sa de a-i ucide soția. În acest sens, i-a oferit detalii cu privire la o posibilă dată a săvârșirii faptei, respectiv în noaptea de 27 martie 2011 și s-a arătat ulterior nemulțumit de împrejurarea că inculpatul P, nu a procedat la uciderea soției sale. Fapta s-a comis la data de 29 martie 2011, în cursul dimineții, inculpatul T, V, abordându-l pe inculpatul P, și oferindu-i detalii cu privire la prezența soției sale în locuință, detalii pe care i le-a materializat în scris. La dosar există înscrisuri care cuprind mențiuni făcute de inculpat cu privire la modalitatea concretă în care inculpatul P. urma să săvârșească fapta. Aceste înscrisuri au fost păstrate de inculpatul P. și au fost prezentate ulterior, pe parcursul urmăririi penale, prin intermediul martorei P. J.. Prin expertiza efectuată în cauză s-a constatat că scrisul coincide, respectiv a fost executat de inculpatul T. V., iar conținutul înscrisurilor este neechivoc, rezultând în mod clar că se referea la modalitatea concretă în care urma să se săvârșească fapta.

Declarația inculpatului P. se coroborează cu declarația martorei P. J., mama inculpatului P., din care rezultă că aceasta se afla în relații de afaceri cu inculpatul T. V., recunoscând existența unei datorii a sa către inculpatul T.V.. Martora P.J. confirmă faptul că anterior contactării inculpatului P., inculpatul T.V. a încercat să obțină acceptul și altor persoane la săvârșirea acestei fapte, fiind prezentă când inculpatul a luat legătura cu martorul M.D. și i-a propus uciderea soției sale în schimbul unei sume de bani. Martorul M. D. confirmă această situație de fapt, însă acesta nu a luat hotărârea de a săvârși fapta sub pretextul că inculpatul T. V. nu i-ar fi dat suma de bani pe care ar fi pretins-o ulterior. M. J. se afla la data de 29 martie 2011 împreună cu fiul său, inculpatul P., în biroul în care a avut loc întâlnirea dintre inculpatul T. V. și inculpatul P. E..

Din declarația martorului M. D., dată la 15 iunie 2011, rezultă în mod clar că în jurul datei de 15-17 martie 2011 s-a întâlnit la B., în biroul martorei P.J., cu inculpatul T.V. care i-a făcut propunerea de a-i ucide soția în schimbul unei sume de bani, propunere care a fost refuzată, însă acesta i-a făcut cunoscut martorului H. D. cele solicitate de inculpatul T. V..

De asemenea, martorul P.D. confirmă faptul că martorul M.D. i-a povestit că inculpatul T. V. intenționa să-și ucidă nevasta și a apelat la el pentru a-și pune în aplicare planul infracțional.

În afara acestor declarații, inculpatul P. a relatat organelor de poliție că după săvârșirea infracțiunii, obiectele de îmbrăcăminte pe care le purta și care

prezentau urme de sânge, au fost introduse într-un sac menajer care a fost aruncat în albia unui pârâu.

Mijloacele de probe aflate la dosar conduc la concluzia că fapta de omor calificat a fost comisă la instigarea inculpatului T. V., hotărârea a aparținut acestuia din urmă, reușind să-l determine pe inculpatul P. să o pună în executare.

Apreciază că pericolul social este deosebit de ridicat, mai ridicat chiar decât fapta comisă, în concret, de inculpatul P. și, sub aspectul pericolului social, în raport de consecințele produse, de calitatea victimei și de interesul săvârșirii faptei, premeditarea, consideră că se impune luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul T. V.. Consideră că sunt chiar probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că inculpatul este autorul moral al infracțiunii, din aceste mijloace de probă rezultând o legătură directă, obiectiv stabilită, între inculpat și faptă, în materialitatea sa.

Solicită a se constata că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a se dispune arestarea preventivă a inculpatului.

În raport de depoziția inculpatului P. și din modalitatea în care a fost pusă în executare fapta, consideră că există riscul denaturării aflării adevărului, prin alterarea unor mijloace de probă, care deja au fost alterate întrucât o parte dintre înscrisuri au fost arse de inculpat, înscrisuri în care oferea detalii cu privire la modalitatea în care urma să săvârșească fapta și sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.148 lit.b C.p.p., dar există și riscul influențării unor martori în situația în care cercetarea s-ar efectua cu inculpatul în stare de libertate. De asemenea, apreciază că inculpatul lăsat în libertate, în această fază procesuală, constituie o împrejurare de natură să pericliteze grav ordinea socială, să pună în pericol, în raport de gravitatea faptei, societatea, existând o prezumție că periculozitatea sa socială este maximă.

Apărătorul din oficiu al inculpatului, având cuvântul, solicită respingerea propunerii parchetului de arestare preventive și cercetarea inculpatului în stare de libertate, considerând că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.143 și 148 C.p.p., neexistând vreun temei care să justifice luarea acestei măsuri. Solicită a se constata faptul că inculpatul nu a fugit, nu s-a ascuns, nu există indicii temeinice că acesta ar încerca să se sustragă de la urmărirea penală, că va încerca să zădărnicească în mod direct sau indirect aflarea adevărului sau că va încerca săvârșirea vreunei noi infracțiuni. Totodată, solicită a se avea în vedere și dispozițiile art.5² C.p.p., și anume prezumția de nevinovăție.

Solicită a se ține cont de faptul că inculpatul nu are antecedente penale și se va prezenta de fiecare dată când va fi chemat.

În cazul în care se va aprecia că este necesară luarea unei măsuri preventive, solicită a se face aplicarea prevederilor art.145¹ C.p.p., și anume luarea măsurii obligării inculpatului de a nu părăsi țara.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea cererii de luarea a măsurii obligării de a nu părăsi țara. În opinia sa, luarea unei astfel de măsuri presupune existența unor indicii temeinice și probe că s-a săvârșit fapta. În situația în care se constată legătura dintre inculpat și faptă, consideră că este absolut imposibil să se ia o altă măsură decât măsura arestării preventive.

Circumstanțele personale, lipsa antecedentelor penale, calitatea de avocat și familie organizată, pot avea valoare de circumstanțe favorabile sau nefavorabile, în funcție de cauză. Din punctul său de vedere, în această cauză, circumstanțele personale ale inculpatului T. V., calitatea de avocat, în special, au caracter agravant și trebuie avut în vedere la luarea sau individualizarea măsurii preventive.

Inculpatul, având ultimul cuvânt, arată că este de acord cu concluziile apărătorului desemnat din oficiu și solicită respingerea propunerii parchetului de luarea a măsurii arestării preventive.

Solicită a se avea în vedere că, în opinia sa, reprezentantul Ministerului Public a dezbătut chestiuni de fond, condamându-l înainte de a fi judecat. S-au făcut o serie de afirmații cu privire la un probatoriu foarte cert, dar care, de fapt, este inexact. S-a afirmat faptul că ar fi beneficiarul unor polițe de asigurare, lucru fals întrucât nu el este beneficiarul polițelor respective.

De asemenea, arată că nu ar fi avut cum să-l determine pe un tânăr, cu antecedente penale, drogat și al cărui fizic era jumătate din fizicul soției sale, să se ducă cu un levier să-iucidă soția. S-a ajuns la confecționarea unor probe de care nu are habar. I s-a arătat la parchet poza unui individ, din P.N., care seamănă cu o persoană pe care, la un moment dat, P. J. i-a prezentat-o cu titlu de potențial cumpărător al unuia dintre terenurile sale. Nu știe dacă sunt reale declarațiile martorilor întrucât nu le-a văzut și dacă într-adevăr există aceste declarații nu știe în ce condiții și scopuri au fost obținute ele.

Apreciază sinistră această învinuire care i se aduce și nu face decât să –i răsucească un cuțit în inimă. De 2 luni de zile de când soția sa nu mai este a dormit numai pe jumătatea sa de pat și înnebunește în casa în care au locuit împreună. A făcut depresie, a fost internat în spital și urmează un tratament pentru că și-a pierdut soția.

S-a afirmat faptul că avea probleme financiare dovedite, însă în aceste timpuri toată lumea are probleme financiare. Important este să ai resurse și posibilități de a trece peste ele. Solicită a se constata că are o serie întreagă de imobile. Are probleme de lichidități, însă nu are probleme financiare reale. Dovadă în acest sens stă faptul că în chiar săptămâna premergătoare comiterii faptei a încheiat o tranzacție imobiliară care îi permite să trăiască un număr de luni fără să facă nimic și să încaseze 3000 de euro pe lună.

Nu a reușit să înțeleagă care ar fi fost mobilul exact pentru care P., pe care l-a văzut de 2,3 ori în viață și cu care nu a schimbat niciodată mai mult decât un salut, s-a lăsat convins de el să facă o asemenea grozăvie. Nu înțelege ce avea acesta de câștigat de pe urma acestei situații. S-a afirmat faptul că urma să-i stingă o datorie numitei și, de bucurie, P. a acceptat o instigare la omor din partea sa. Acea datorie despre care s-a făcut vorbire este o datorie prescrisă de un an și jumătate. Datoria respectivă s-a născut în baza unei declarații unilaterale dată în fața unui notar public de martora P., mama coinculpatului P. prin care aceasta recunoaște că-i datorează o sumă de bani și se obligă să-i restituie într-un timp foarte scurt. Aceasta nu i-a mai restituit nimic și el nu a mai întreprins nimic pentru că nu avea ce să execute. În schimb, s-a folosit de serviciile ei pentru diverse afaceri de la intermediari imobiliare, obțineri de autorizații, documentații tehnice, cadastrale ș.a.m.d.. Aveau proiecte mari în derulare

împreună. Urma să vândă un teren de peste 180.000 de euro pentru care avea cumpărător și depindea de P. să-i obțină autorizația de construcție, terenul fiind într-o zonă considerată zonă verde. De asemenea, avea în vânzare un teren la R. în legătură cu care precizează că l-a cunoscut pe acel individ, cunoștință a lui P. de la P. N., în calitate de potențial cumpărător al acelui teren. Nu a avut niciodată contact direct cu acest individ.

CONSIDERENTE

Deliberând asupra propunerii de arestare preventivă a inculpatului T. V., formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, constată următoarele:

Prin referatul întocmit la data de 16.06.2011 în dosarul nr. 711/P/2011 și înregistrat la aceeași dată pe rolul Curții de Apel București, Secția a-II-a Penală, sub numărul 5585/2/2011, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a solicitat instanței arestarea preventivă pe o perioadă de 29 de zile, de la 16.06.2011 până la 14.07.2011, inclusiv a inculpatului T. V., cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de instigare la omor calificat, prevăzută de art. 25 rap. la art. 174, art. 175 lit. a, b, c C.p.

În motivarea propunerii de arestare preventivă s-a arătat, în esență, că prin rezoluția din 14 iunie 2011, orele 9⁰⁰, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul T.V., pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la omor calificat, prevăzută de art. 25 rap. la art. 174, 175 lit. a, b și c din Codul penal.

Prin ordonanța din 15 iunie 2011, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul T.V., în temeiul art. 235 din Cod procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la omor calificat, prevăzută de art. 25 rap. la art. 174, 175 lit. a, b și c din Codul penal.

Față de inculpat s-a luat măsura reținerii, prin ordonanța procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din data de 15 iunie 2011, acesta fiind reținut pentru 24 de ore, începând cu data de 15 iunie 2011, orele 19⁴⁰ și până la data de 16 iunie 2011, orele 19⁴⁰.

În fapt, s-a reținut, în esență, că inculpatul T.V., în perioada 01-29 martie 2011, a plănuț eliminarea fizică a soției sale T.V., în scopul obținerii unor avantaje materiale, prin intermediul martorilor M.D. și a inculpatului P. E. – V. iar în cele din urmă, în data de 29 martie 2011, a reușit să determine pe inculpatul P. E. – V. să comită omorul asupra victimei T. V., instigare care a fost urmată de executare, întrucât la aceeași dată, inculpatul a ucis-o pe victima T. V..

S-a arătat că săvârșirea infracțiunii comise de inculpat rezultă din probele administrate în cauză, astfel încât s-a ajuns la concluzia că inculpatul se află în situația prevăzută de art. 148 lit. b și f din Codul de procedură penală întrucât există date că inculpatul a încercat să zădărnicească în mod direct aflarea adevărului prin distrugerea mijloacelor materiale de probă și a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de patru ani

și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată următoarele:

Potrivit art.148 C.p.p.măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 și există unul dintre cazurile prevăzute la lit.a-f din acest text de lege.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constata că probele administrate în faza de urmărire penală până la acest moment relevă indicii temeinice ,în sensul art.143 alin.1 C.p.p. și art.68 ind.1 C.p.p.,din care rezultă presupunerea rezonabilă că inculpatul T.V.a săvârșit fapta prevăzută de legea penală, pentru care este cercetat. Sunt de menționat în acest sens:declarațiile inculpatului P. E.-V.,declarațiile martorilor P. J., P. D. , M.D. și M. I., procesele verbale de recunoaștere după planșa foto și plansele foto anexă,raportul de constatare tehnico științifică întocmit de Institutul de Criminalistică-Serviciul de Expertize Criminalistice din cadrul Inspectoratului General al Politie Române și cele două înscrisuri ce au făcut obiectul constatării,certIFICATELE de mostenitor și polițele de asigurare.

În opinia Curții probele specificate sunt în măsură sa conducă la concluzia ca ,la acest moment ,în prezenta cauză sunt suficiente indicii ,în accepțiunea dispozițiilor legale arătate, pentru luarea măsurii arestării preventive ,nefiind prevăzută de lege obligativitatea existenței unor probe certe de vinovătie.

De asemenea, Curtea constată că sunt îndeplinite cumulativ și condițiile impuse de art.148 lit.f C.p.p., atât în ceea ce privește pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea pentru care este cercetat inculpatul,mai mare de 4 ani, cât și sub aspectul existenței probelor că lăsarea în libertate a acestuia prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

La aprecierea acestei ultime condiții, Curtea are în vedere modalitatea și împrejurările concrete ale săvârșirii faptei presupus a fi fost comise de inculpat (cu premeditare,în scopul obținerii unor foloase materiale,prin determinarea coinculpatului P. E.-V. ,în vârstă de 21 de ani și consumator de droguri să suprime viata sotiei sale cu care era căsătorit de circa 20 de ani,cu promisiunea de a șterge o datorie a mamei sale și de a-i da o sumă de bani), gravitatea extremă a acesteia,urmarea produsă (moartea soție sale ca urmare a aplicării a circa 40 de lovituri cu un levier și un cuțit), sentimentul de teamă și insecuritate pe care acest gen de fapte îl generează în rândul societății civile în condițiile în care viata omului reprezintă valoarea supremă ocrotită de lege,dar si datele ce caracterizează persoana inculpatului care a fost procuror și apoi avocat,fiind prin urmare o persoană care prin natura profesiei sale trebuia să contribuie la respectarea legii și nicidecum la încălcarea acesteia într-o manieră atât de reprobabilă, aspecte care în opinia Curții denotă o pericolozitate deosebită și care impun și justifică o reacție fermă din partea autorităților statului, în contextul dat lăsarea în libertate a inculpatului T. V. prezentând în mod cert un pericol concret pentru ordinea publică.

Curtea consideră că infracțiunea reținută în sarcina inculpatului T. V., prin gravitatea acesteia și reacția publicului creează o stare de neliniște capabilă să justifice luarea măsurii arestării preventive,fiind satisfăcute astfel și cerințele

art.5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale(CEDO).

Totodată, Curtea constata în cauză și incidenta dispozițiilor art. 148 lit.b C.p.p., avand in vedere faptul ca din actele dosarului rezultă că inculpatul T.V. a distrus mai multe înscrisuri conținând instrucțiuni date inculpatului P. E.-V., existând prin urmare temerea justificată că aflat în stare de libertate ,ar încerca în continuare zădărnicierea adevărului în cauză,existând chiar și riscul influențării unor martori ,dat fiind că martorul M.D. a arătat în fața procurorului că intentiona să-si schimbe declarația de frică.

Prin urmare, Curtea, pentru motivele arătate, în baza art. 149 ind.1 alin.9 C.p.p., va admite propunerea de luare a măsurii arestării preventive a inculpatului T.V., formulată de Parchetul de pe lângă **Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția de Urmărire Penală și Criminalistică** .

În baza art. 149 ind.1 alin.10 C.p.p, rap.la art.143 C.p.p. și art.148 alin.1 lit.b,f C.p.p.va dispune arestarea preventivă a inculpatului T. V. pe o durată de **29 de zile, de la 16.06.2011 până la 14.07..2011, inclusiv.**

În baza art.151 C.p.p, va dispune emiterea mandatului de arestare preventivă.

Pe cale de consecință, având în vedere considerentele anterior expuse, va respinge ca neîntemeiată cererea de luare a măsurii obligării de a nu părăsi țara formulată de inculpat, prin apărător.

În baza art.192 alin.3 C.p.p cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

Onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu se va suporta din fondul Ministerului Justiției

DISPOZITIV

În baza art. 149 ind.1 alin.9 C.p.p. admite propunerea Parchetului de pe lângă **Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția de Urmărire Penală și Criminalistică** de luare a măsurii arestării preventive a inculpatului T.V. .

În baza art. 149 ind.1 alin.10 C.p.p, art.143 C.p.p. și art.148 alin.1 lit.b,f C.p.p. dispune arestarea preventivă a inculpatului T. V., pe o durată de **29 de zile, de la 16.06.2011 până la 14.07.2011, inclusiv.**

În baza art.151 C.p.p. dispune emiterea mandatului de arestare preventivă.

Respinge ca neîntemeiată cererea de luare a măsurii obligării de a nu părăsi țara,formulată de inculpat prin apărător.

În baza art.192 alin.3 C.p.p cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu,în cuantum de 100 lei, se suporta din fondul Ministerului Justiției

Cu drept de recurs în termen de 24 de ore.

Pronunțată în ședință publică,azi 16.06.2011.